

POUTNÍK

ROČNÍK XXV
PROSINEC 2021

HORŇÍ ČERMÁNŮ – MARIÁNSKÁ HORA
POUTNÍ KOSTEL – MARGRETI P.HABE

JAKUBOVICE SV. ANTONIÍ

DOLNÍ ČERMÁNŮ SV. JIŘÍ

PETROVICE SV. FRANTIŠEK XAVIERSKÝ

VERNEŘOVICE SV. JÁN KŘTITEL

JÁ JSEM NEPOSKVRNĚNĚ
POČETÍ

„Jsem Neposkvrněné početí.“

Tak se představila Matka Boží Bernardettě v Lurdech

Křtiny Julinky Dvořákové (23. 10. 2021)

Deskové hry na faře (27. 10. 2021)

CÍRKEVNÍ A OBČANSKÝ KALENDÁŘ – PROSINEC 2021

1. st	sv. Edmund Kampián		Iva
2. čt	sv. Bibiána		Blanka
3. pá	sv. František Xaverský, patron Petrovic	svátek	Svatoslav
4. so	sv. Jan Damašský, sv. Barbora		Barbora
5. ne	sv. Sába	2. adventní	Jitka
6. po	sv. Mikuláš		Mikuláš
7. út	sv. Ambrož		Benjamin
8. st	Neposkrvněné početí Panny Marie	slavnost	Květoslava
9. čt	sv. Jan Didak		Vratislav
10. pá	Panna Maria Loretánská, sv. Julie		Julie
11. so	sv. Damas I. (Hostivít)		Dana
12. ne	Panna Maria Guadalupská	3. adventní	Simona
13. po	sv. Lucie (Světluš)		Lucie
14. út	sv. Jan od Kříže		Lýdie
15. st	sv. Valerián		Radana
16. čt	sv. Adelhaida (Adéla)		Albína
17. pá	sv. Jan z Mathy		Daniel
18. so	sv. Malachiáš		Miloslav
19. ne	blahoslavený Urban V.	4. adventní	Ester
20. po	sv. Zefyrin		Dagmar
21. út	sv. Petr Kanisius		Natálie
22. st	sv. Františka Xaverie		Šimon
23. čt	sv. Jan Kentský		Vlasta
24. pá	vigilie Narození Páně – štědrý den		Adam a Eva
25. so	Narození Páně	slavnost	Boží hod
26. ne	Svatá rodina; sv. Štěpán	svátek	Štěpán
27. po	sv. Jan Evangelista	svátek	Žaneta
28. út	Betlémských dětí, mučedníků	svátek	Bohumila
29. st	sv. Tomáš Becket		Judita
30. čt	blahoslavený Evžen Ravasco		David
31. pá	sv. Silvestr I.		Silvestr

POUŽITÉ FOTOGRAFIE:

Titulní strana: Panna Maria Lurdská; foto T. Bednář

Str. 2: Křtiny J. Dvořákové; foto F. Dvořák

Str. 2: Deskové hry na faře; foto J. Lukeš

Str. 19: Modlitba na hřbitově v Dolní Čermné; foto T. Bednář

Str. 19: Spolčo mládeže; foto T. Mařík ml. (samospoušť)

Poslední strana: Posvícení v Jakubovicích; foto F. Mareš

POUTNÍKOVO POSELSTVÍ**MOJE MILOVANÁ FARNÍ RODINO,**

čeká nás krásné období, Advent. Škoda, že mnozí říkají, že každý rok je to pro ně právě na konci roku nejhorší v práci, ve škole, a tak toto období nějak nestihnáme.

Moc Vám přeju, ať toto období je pro Vás letos opravdu krásné.

Už doba koronavirová nám ukazovala, naznačovala, že je dobré a potřebné zvolnit. Ať se nám to letos podaří. A předem děkuju všem, kteří nám pomáhají v tom, abychom zvolnili, nebo nám prakticky pomáhají, abychom mohli zvolnit.

Pán Vám žehnej a posílej do cesty takové lidi😊!!!

Požehnaný a dobře prožitý Advent😊!

SVATBY

Milé sestry, drazí bratři,

synoda nás doufám víc nasměřuje se zamýšlet co děláme špatně, že lidé z kostelů odcházejí, co dělat pro to, abychom byli víc přitažliví pro lidi zvenku. Abychom správně evangelizovali a přitahovali nové, aby se ti, co jsou s námi, cítili s námi dobře apod. 😊

Není ještě konec roku, ale o svatbě žádné nevím, tak bych uvedl svatby, které letos byly v našich kostelech. V roce 2021 jich bylo pět:

1. 5. 6. Jakub Macháček z DČ & Markéta Pecháčková z Verměřovic v DČ (z důvodu přísných vládních opatření – kostel v DČ - je větší)
2. 19. 6. Václav Karas z Ústí nad Labem & Kateřina Macháčková z DČ v DČ
3. 14. 8. Petr Soběslavský z Prahy & Anna Bláhová z DČ v DČ.
4. 4. 9. Josef Klekar z Petrovic & Lucie Krejsová z Letohradu, Kunčic na MH
5. 11. 9. Michal Rimbala Domaňovce - Slovensko & Karolína Sejkorová z Dolní Dobrouče v DČ

Takže 4 svatby v kostele sv. Jiří a jedna na Mariánské Hoře.

V letech 2011 až 2019 bylo svateb na našem území dohromady 54, takže průměr byl 6 svateb, takže jsme lehce pod průměrem😊. Nejméně ve zmiňovaných letech bylo svateb v roce 2014 - pouze dvě - a naopak v roce 2017 jich bylo neuvěřitelných 14!

Je zajímavé, že v letech 2003 až v roce 2010 byl počet svateb nižší. (Průměr svateb za rok činil pouhých 5,4 svateb za rok.) Takže v tomto ohledu vůbec neklesáme. Bohu díky za to😊!

Já jsem ještě oddával v tomto roce 26. 6. ve Smržovce, 3. 7. v Neratově Lenku Filipovou z Petrovic a Miloslava Šabatu z Dolní Dobrouče, 7. 8. 2021 v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí Petra Pavlase z Jakubovic a Dorotku Leschingerovou z Říček a 28. srpna v kostele sv. Václava v Letohradě Denisu Moravcovou z Letohradu a Jana Soukupa z Jilemnice.

Ať náš dobrý Pán žehná našim novomanželům!;)

Je to radost, že se lidé berou a iak vidíme v našich poměrech, se Bohu díky za 18 let nic nezměnilo. Stejný počet svateb. Bohu díky za to😊!

ÚMRTÍ

V tomto roce – od cca Dušiček po toto období – také odešli za Pánem do slibovaného nebeského království i naše sestry a bratři:

Jméno	Příjmení	Narození	Bydliště	Úmrtí
Marie	Junková	1927	Horní Čermná	14. 10. 2020
Josef	Marek	1934	Petrovice	19. 10. 2020
Emilie	Nastoupilová	1934	Dolní Čermná	21. 11. 2020
Marie	Jansová	1944	Dolní Dobrouč	23. 11. 2020
Bohuslav	Sonták	1944	Verměřovice	30. 11. 2020
Pavla	Richtrová	1947	Liberec	2. 12. 2020
Eliška	Formánková	1937	Petrovice	11. 12. 2020
Marta	Marková	1937	Petrovice	7. 1. 2021
Marie	Šemberová	1947	Dolní Čermná	16. 2. 2021
Karel	Mačát	1960	Dolní Čermná	19. 4. 2021
Karel	Bílý	1945	Dolní Čermná	14. 7. 2021
Věra	Peichlová	1949	Dolní Čermná	24. 7. 2021
Miloslav	Fišar	1960	Horní Čermná	22. 8. 2021
Ludmila	Nastoupilová	1945	Dolní Čermná	7. 9. 2021

14 rozloučení. 3 v Petrovicích, 1 ve Verměřovicích a 10 v Dolní Čermné. 9 žen a 5 mužů.

Moji milí, ať Pán žehná naši farnost! Srdečně Vám žehnám! Krásný Advent!

Váš otec Jan ☺ +

K titulní fotografii: „Jsem Neposkvrněné početí.“ Tak se představila Matka Boží Bernardettě v Lurdech čtyři roky poté, co Pius IX. r. 1854 vyhlásil jako dogma, že Panna Maria byla počatá bez poskvrny dědičného hříchu.

Boční novogotický oltář Panny Marie Lurdské v Dolní Čermné byl pořízen roku 1900 nákladem 1 000 zlatých paní Marii Krivohlávkovou, později provdanou za Jindřicha Štýrského (matkou surrealistického malíře Jindřicha Štýrského, který se v Čermné narodil a také učil). Socha P. Marie Lurdské byla přivezena přímo z Lurd ve Francii.

-jl-

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

*výňatek z encykliky papeže Pia IX. „INEFFABILIS DEUS“
(vyhlášení dogmatu o Neposkrvněném početí Panny Marie) 1854*

Nevýslovný Bůh (Ineffabilis Deus), jehož cesty jsou milosrdenství a pravda, jehož vůle je všemohoucí, jehož moudrost se mocně rozprostírá od jednoho až na druhý konec světa a všechno ušlechtilé spravuje, když od věčnosti předvídal truchlivou zkázu celého lidského rodu, která měla vzejít z Adamova hříchu, učinil rozhodnutí, jež zůstalo skryto po celé věky, že totiž projeví svoji dobrotu prostřednictvím tajemství Slova. Z těchto důvodů vyvolil a určil pro svého jednorozenného Syna Matku, v níž chtěl Duch svatý způsobit, aby v ní byl počat a z ní se narodil Ten, z něhož on sám vychází.

Katolická Církev považovala vždy za Bohem zjevenou pravdu, že Panna Maria je od samotného počátku své existence prosta jakékoli viny, což je v dokonalém souladu s její vynikající důstojností Matky Boží. Tímto významným rozhodnutím tedy Církev ukázala, že Mariino početí je třeba mít v účtě jako cosi jedinečného, zcela svatého a rozhodně odlišného od početí ostatních lidí tím, že její duše byla od prvního okamžiku svého stvoření uchráněna od jakékoli poskrvny dědičnou vinou, a to díky zvláštní Boží milosti a výsadě, vzhledem k předvěděným zásluhám Ježíše Krista, jejího Syna a Vykupitele lidstva. V tomto smyslu slaví Církev svátek jejího početí.

Naši předchůdci se starostlivě a horlivě zasazovali o to, aby uchovali neporušenou nauku o Neposkrvněném početí Matky Boží, a jasně a opakovaně prohlašovali, že tato nauka je v plném souladu s církevním učením a že si tedy zaslouží, aby se projevovala v posvátné liturgii i ve slavnostních modlitbách. Uctyhodná svědectví východní i západní Církve dosvědčují, že tato nauka o Neposkrvněném početí blahoslavené Panny v Církvi stále existovala jako zjevená prostřednictvím Tradice. Vždyť Kristova Církev nikdy tuto nauku nezměnila ani tím, že by k ní něco přidala nebo z ní něco ubrala. Proto také od dávných dob biskupové, řeholní společenství, ale i panovníci předkládali tomuto Apoštolskému stolci prosby, aby Neposkrvněné početí Panny Marie bylo prohlášeno jako dogma katolické víry.

Ke cti svaté a nerozdílné Trojice, na ozdobu a poctu panenské Bohorodičky, na povznesení katolické víry a růst křesťanského náboženství, autoritou našeho Pána Ježíše Krista, svatých apoštolů Petra a Pavla i Naší vlastní vyhlášíme, oznamujeme a definujeme: **Učení, že blahoslavená Panna Maria byla jedinečným milostivým privilegiem všemohoucího Boha, s ohledem na zásluhy Ježíše Krista, Spasitele lidského pokolení, v prvním okamžiku svého života uchráněna od jakékoli poskrvny dědičného hříchu, je Bohem zjevené, a proto v ně musí všichni věřící pevně a trvale věřit.**

Dáno v Římě u sv. Petra 8. prosince 1854, v devátém roce Našeho pontifikátu.

Pius IX.

ZPRÁVY Z VATIKÁNSKÉ KUCHYNĚ

Arcibiskup Graubner informoval o setkání s papežem

(Vatikán 11. 11. 2021)

Těžko mluvit krátce o setkání, které trvalo více než dvě hodiny, předeslal arcibiskup Graubner. Témat byla celá řada. To nejsilnější, co si z toho odnáším, je opravdový dialog, Papež se v této chvíli ukazoval jako pastýř, kterému jde o každého člověka. Při setkání pronesl kompliment: „Praha je prý nejkrásnější město v Evropě; ale slyšel jsem to jen od druhých, sám jsem tam nikdy nebyl.“ A na pobídku, aby se na tu krásu tedy přijel podívat, odpověděl: „Až na to přijde čas.“ Papež rovněž s potěšením přijal dary, vyrobené českými umělci, kříšťálový relikvíář sv. Zdislavy a brokátové desky s peněžním darem a kresbami dětí; nechal si vyprávět, kdo byla sv. Zdislava. Hovořilo rovněž o očekávaných nominacích pro některé české a moravské biskupské stolce. Papež v této souvislosti vyzval k modlitbě a spolupráci s Kongregací pro biskupy. K celkovému průběhu návštěvy předseda České biskupské konference řekl: Odnáším si především to, že na většině úřadů nás opravdu přijali s otevřeností, ochotou naslouchat, být k službě, být k dispozici. S tím, že tady nejde o jakési poroučení nebo plnění příkazů, ale skutečně o naslouchání Duchu svatému.

Papež František s českými a moravskými biskupy v rámci návštěvy 11. 11. 2021

Návštěva „ad limina apostolorum“

(Vatikán od 8. do 14. listopadu 2021)

Biskupové navštívili vatikánské komise, rady a dikasteria. Setkání se Svatým otcem, které je nedílnou součástí návštěvy, se uskutečnilo 11. 11. 2021. Na programu byly také společné mše svaté ve čtyřech papežských bazilikách (sv. Petra, Panny Marie Větší, sv. Jana v Lateránu, sv. Pavla za hradbami), ale i v bazilice sv. Klimenta, kde navštívili v kryptě hrob sv. Cyrila. Společně s bohoslovci a kněžími z české Papežské koleje sv. Jana Nepomuckého (Nepomucenum) se vydali na pouť do Assisi, kde slavili bohoslužbu v bazilice sv. Kláry s připomínkou svaté Anežky České. Z důvodu trvající pandemie se návštěva „ad limina“ konala bez účasti poutníků.

ze zpráv Radia Vaticana vybral -zj-

SNAŽME SE ZAMYSLET 31

Páteru Smithovi bylo jednašedesát let, když ho biskup udělal v roce 1929 kanovníkem kapitulního kostela a ustanovil za faráře u kostela Nejsvětějšího Jména, poněvadž kanovník Bonnyboat byl přeložen k svatému Mungovi v Strathochteru. Monsignore O'Duffy z toho měl velikou radost a řekl, že tady je nový důkaz, že všeho se dostane těm, kteří umějí čekat, a že jeptišky v klášteře budou křičet jako lidé na fotbalovém zápase, až ho uvidí v purpurové sutaně. A tak zpíval Tomáš Edmund Smith o svátku svatých mučedníků Marcelina, Petra a Erasma svou první kapitulní slavnou mši v prokatedrále; přísluhovali mu kanovník Muldoon jako jáhen a kanovník Bonnyboat jako podjáhen a sám monsignore O'Duffy jako ceremoniář.

Poněvadž byl všední den, sešlo se lidí dost málo, avšak lady Ippecancuanhová seděla velmi nápadně hned v první řadě. Kanovníci tam však byli všichni, zastrčení do svých stolic jako dýmky do poličky, a kanovník Smith byl velmi nervózní, poněvadž věděl, že jeho hlas, který nestál nikdy za mnoho, je teď starý a puklý. Hned orace (dnes vstupní modlitba, pozn. -zj-) mu dělala starost, i rozhodl se, ji bude recitovat jenom polohlasem, aby jeho chyby spíše unikly; než však došel k první klauzuli, zašeptal mu monsignore O'Duffy, který stál vedle něho: „Víc nahlas, Tome! Babky vzadu tě neslyší!“

Po mši se sešla kapitula na faře, protože kanovníci neměli zvláštní kapitulní dům. Nástupci svatého Ondřeje, svlečení z bohoslužebných rouch, seděli v pošmourné farní jídelně v černých hranatých botách a v alpakových kabátcích, které jim sahaly do půli stehén. Byli to všichni muži starých tváří a mladých očí, řezníci, pekaři a voskaři předestilovaní v kněze. Otevřeným oknem pronikalo kvákání racků a šťastný křik dětí, které si hrály u červnového moře.

Monsignore O'Duffy zahájil sezení modlitbou. Potom vstal František Xaverský kanovník Poustie od Neposkvrněného Početí v Lochmuchttheadu a zeptal se kapituly, co se má podle jejího mínění dělat s milenci, když je člověk přistihne, jak se miliskují v kostelních dveřích. On prý nejprve chodíval každý večer po požehnání okolo kostela s elektrickou lampičkou a vyháněl milence schované za pilíři a pod portálem, ale nebylo to prý k ničemu, protože ta nestydatá stvoření zkrátka přeběhla k baptistickému kostelu na druhé straně silnice a provozovala tam dál své bezbožné praktiky. Petr kanovník Dobbie řekl, že má plné pochopení pro otázku kanovníka Poustieho, poněvadž milenci se cpou také pod portál kostela Panny Marie Pomocnice křesťanů v Abergirni, ale že on došel k závěru, že je nejlíp nechat je na pokoji, protože je stejně možné, že se milost Nejsvětější Svátosti dotkne jejich duší, jako že horoucnost jejich objetí urazí Nejsvětější Svátost.

Nato vstal monsignore O'Duffy a řekl, že má za to, že odpověď kanovníka Dobbieho kanovníku Poustiemu je velmi krásná a útěšná, a že nikdo z nich nesmí nikdy zapomínat, že cesty Boží jsou podivuhodné a že svátost Oltářní je opravdu podivuhodná svátost a že může proniknout i kamením a maltou a zasáhnout lidi, kteří nemají ani potuchy, že sám Ježíš Kristus je na milión mil od nich, natož hned u nich.

řeč kanovníka Smitha uvedeme příště; z knihy B. Marshalla Plná slávy vybral -zj-

HISTORICKÉ OKÉNKO

120. výročí postavení a posvěcení našeho kostela sv. Jana Křtitele*(dokončení z minulého čísla)*

Na 100. výročí postavení a posvěcení kostela jsme se pečlivě připravovali. Velmi dobře s námi spolupracoval P. Pavel Seidl, který po smrti pana faráře Ptáčka v naší farnosti obětavě působil 14 roků. Program byl opravdu bohatý, proto probíhal ve dvou dnech – v sobotu 17. listopadu a v neděli 18. listopadu 2001. Na velmi dobře připravenou výstavu v sále Kulturního domu zaměřenou k historii kostela a obce přišlo mnoho návštěvníků. V krátkém kulturním programu vystoupily děti ze ZŠ a pěvecký sbor z Polska. V neděli se v 10 hodin konala slavnostní mše svatá, kterou celebroval mons. Dominik Duka, biskup královehradecký, který se později stal arcibiskupem pražským a kardinálem. Tuto mši svým zpěvem a hudbou provázel místní chrámový sbor a pěvecký sbor z Polska. Na odpoledne byl připraven slavnostní koncert, ve kterém účinkovali: Hana Tvrdá – housle, Otakar Tvrdý – lesní roh (oba profesoři Pardubické konzervatoře) a František Vaníček – varhany – profesor Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové. O výstavu byl takový zájem, že byla prodloužena o další dva dny. Ve stručnosti jsme si tedy připomněli i 100. výročí kostela sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích.

Verměřovický kostelíček r. 1895 (Václav Jansa)

Léta běží a již se opět blíží, tentokrát méně kulaté jubileum. Tak jako se nám s přibývajícimi léty objevují různé zdravotní problémy, je tomu podobně i u staveb. V roce 2014 byla zahájena rekonstrukce věže kostela. Celá původní dřevěná konstrukce byla demontovaná a provedena montáž nové vazby a falcované krytiny. Sundaný věžní kříž byl vyčištěn a natřen. Kopule byla prostřílená a dřevá. Doklady s Pamětní listinou v ní po 113 letech byly značně poškozené, text byl našťěstí uveden v obecní kronice. Byla pořízena nová kopule a nerezové pouzdro, které jako sponzorský dar věnovala letohradská firma Falko. Do ní byly uloženy dopisy, materiály s mincemi, které dokládají naši dobu – upřímný vzkaz, který zanecháváme budoucím generacím. Je třeba ocenit přístup obecního zastupitelstva, které schválilo opravu věže. Jednalo se o akci finančně náročnou. Opravu provedla firma Miroslava Luxe z Pastvin.

17. listopadu 2021 to tedy bylo 120 let od velké slavnosti, která se v naší obci uskutečnila. Během až neuvěřitelných dvou let dokázali naši předkové tento kostel postavit. Pro všechny další generace je to jistá výzva: postarat se o jeho údržbu a naplňovat jeho poslání.

Václav Čada

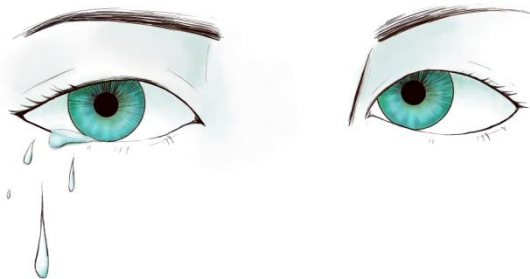
Slzy

*Oči jak tůň se slzami plní,
smutku nás zbavují. Jen ony to umí.*

*Z očí se řinou znova a znova,
chuť mají slanou jak mořská voda.*

*Průhledné korálky jsou kapky rosy.
Po tvářích stékají, naháčci bosí.*

*Ty slzy člověčí duši nám osvěží
jak rosa květy, když se den zešerí.*

Pavla Rösslerová

OHLASY A PŘÍSPĚVKY

Milí čtenáři Poutníku, milí poutníci,

protože máme ve farnosti dost inspirativních a šikovných osobností, rozhodli jsme se, že vám občas přineseme s někým takovým rozhovor.

Mojí první obětí se stal můj talentovaný švagr Ing. Vlastislav Vyhnálek. Mimo hraní taroků, lezení po horách, citování génia všech génů Jára Cimrmana, fotografování, hraní na flétnu a zvelebování Pískovny se stihne také zastavit, vzít do ruky kus dřeva a vytvořit krásu² (krásu na druhou)...

Máš nějakou životní filozofii?

Mně se líbí Werich, jehož považuji za filozofa a Svěrák s celým divadlem Jára Cimrmana, což je taky filozofie.

Čím jsi chtěl být, když jsi byl malý?

Neuvěřitelné, ale já už jako kluk jsem chtěl být nádražákem, mašinfírou. A kdyby mě tam nevzali, tak půjdu do MEZu. A skutečně jsem na drážní školu šel. (obor zabezpečovací technika na železnici). Po studiích jsem měl na výběr mezi Ostravou a Ústím nad Labem. To se mně nechtělo a v PŽUP (Přestavba železničního uzlu Praha) zase nebylo bydlení. Tak jsem skončil jako technik počítače v OEZ v Letohradě.

Jak ses dostal k vyřezávání?

Od kunčického dědy jsem dostal Kralický betlém. Do té doby jsem betlémy vystříhoval z papíru nebo lepil na sololit a vyřezával lupenkovou pilkou. Když jsem dostal Kralický betlém, už mě ty placaté nebavily. Chtěl jsem trojrozměrný. V Hnátnici byl řezbář, který figurky řezal obyčejným nožem, naklížil je klihem s plavenou křídou a potom je maloval. Nádherný betlém, myslím, že byl na výstavě někde v Kanadě. A další řezbář, dělal figurky větší, asi 30 cm a nechával je v přírodním dřevu. Zaujali mě nádherní koně.

Později jsem měl možnost vidět při práci pana Tomka (příbuzný z Kunčic, jehož vyřezávaný stůl zdobí kostel sv. Václava v Letohradě – pozn. red.) Pan Tomek dělal betlém podle pana Kavky, řezbáře z Červeného Kostelce. Pochopil jsem, že nůž nestačí. První dláta mi dělal švagr Lád'a Motl, nástrojař. Byly dobré, některé používám dodnes.

Ted' mám asi 50 – 60 dlát kovaných, od pana Mazáče, firma EBEN. Ty jdou dobře do dřeva.

První inspirací pro betlém z jednoho kusu pro mne byla výstava betlémů v diecézním paláci v Hradci Králové. Tam jsem také viděl dílo brněnského řezbáře, pana Netíka. On řeže téměř zásadně do dubu. Je to krásné, ale těžké. Ono když je něco krásné, je to většinou těžké. Moc se mi to líbí. Líbí se mi taky betlémy a nejen betlémy od pana Šilara z Lanškrouna.

...A tak jsem to zkusil. První velký betlém, který jsem dělal, je u pana Pavla Tacla v muzeu řemesel v Letohradě. Teď dělám postavy kolem 20 – 23 cm. Udělám základ, tím je Rodina, pastýři, hudebníci, ovce... Já tam mám i Simeona – ten sice do betléma nepatří, ale mně se tam líbí. A dávám Ježíška do náruče Josefovi, protože mi připadá, že je mnohdy opomíjen a většinou se opírá o hůl jako vousatý stařec. K základu dělám další bloky: klanění tří králů a Dobrého pastýře, který nese na rameni zbloudilou ovci.

Máš nějaké oblíbené místo kromě domova?

Pískovna

A kam bych se chtěl podívat? Jako z celého světa? To je omezeno možnostmi, věkem,

opotřeбенím osoby... Třeba na hory, ale to už s mým kolenem nedopadne. Teď s covidem je to trochu problém, ale dá se vzít auto a objet Čechy a Slovensko. Je tady krásně. Viděl jsem krásný dokument - Velká Británie z výšky, takže třeba procestovat Anglii. Nebo Řecko, podívat se na Krétu, což je už obtížnější, ale reálné. Ale že by to byl sen, to ne.

Máš nějakou oblíbenou postavu z historie?

Z historie? Hm, tak Karel IV, ale ten je oblíbený tak nějak všeobecně, to nevím..., je jich hodně.

A Tvůj oblíbený spisovatel?

Čapek, ale těch autorů je mraky. Teda taky jak z které doby. Horníček, Werich, ale i Hrabal, Svěrák, ... To jsou všechno úžasný lidé!

...a jakou máš rád hudbu?

Rockovou muziku, ale to je něco úplně jiného, než co se za rock vydává teď. Dnes to je trubka, trubka, tyč, tyč. Já myslím Jethro Tull, Yes, Queen, Beatles, Petr Novák, Blue Effect, C&K Vocal. Kromě toho Ulrichovi, Spirituál Kvintet, 70. léta. Deska Generace. A samozřejmě Suchý – Šlitr atd.

A řekl bych, že čím dál víc mám rád vážnou muziku. Barokní hodně. Ale když si vezmeš cokoli, třeba Dvořáka. Když to posloucháš, musí se ti to líbit. Chce to poslouchat.

Co Tě v poslední době potěšilo?

Potěšilo mě výrazně, že komunisti nejsou v Parlamentu. Udělalo mně to dobře.

Vzkázal bys něco čtenářům Poutníku?

To já nevím, asi ne.

Jak je ta definice života od Wericha?

„Život vždycky stál, stojí a bude stát za to, aby ho člověk prožil. Ono se s ním totiž nic jiného dělat nedá.“ A to už bych nezdůrazňoval.

Země je krásný místo pro život!

Moc děkuji za ochotu, pohodu a příjemný rozhovor!!!

Rozhovor s radostí vedla -AM-

FARNÍ VÝLET 2021 - ANEB JAK JSME POZNÁVALI KRÁSY MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

Jupí! Tak po roce zase jedeme společně na farní výlet!

Ale vraťme se na úplný začátek... Přípravu jsme opravdu nepodcenili: na setkání Pastorační rady již v lednu jsme se dohodli, že vyrazíme v sobotu 18. září a hned na dalším jednání jsme z několika variant odhlasovali výlet na severní Moravu - do Slezska, diecéze ostravsko - opavské.

V den výletu již před 6 hodinou ranní svázely nedočkávané účastníky dva autobusy ze směru od Petrovic a Verměřovic, nejpočetnější část nasedla na náměstí v Dolní Čermné, pak skupinka u Malova mostu. Poslední poutníci nastoupili v Horní Čermné a v Lanškrouně. Letošního výletu se účastnilo celkem 75 poutníků, kteří cestovali dvěma autobusy, a čtyřčlenná posádka osobního automobilu☺.

Naším prvním cílem bylo významné poutní místo - Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku-Místku. Dorazili jsme včas tak, aby v 9:30 hodin mohla začít naplánovaná mše svatá, kterou zde sloužil otec Jan za celou naši farnost. Každý z nás při vstupu do baziliky asi vydechl úžasem nad nádherou, světlostí a rozlehlostí prostoru a pochopil, proč se tomuto chrámu říká „Slezské Lurdy“. Společné zážitky při mši byly nepochybně umocněny kázáním otce Jana, inspirovaným z návštěvy papeže Františka na Slovensku v předchozích dnech. V bazilice krásně zněla i hudba našeho mladého varhaníka Martina Bureše. Po skončení mše nám místní příjemná paní průvodkyně vyprávěla o zdejší zajímavé historii, která sahá až do 17. století. Postupné přeměny tohoto poutního místa se dají stručně vyjádřit slovy „od sochy až po baziliku“, ale v průběhu staletí a při střídání režimů odtud nikdy nevymizela mariánská úcta. Význam chrámu byl podtržen v roce 1999, kdy byl kostel povýšen papežem Janem Pavlem II. na baziliku minor.

Pokračovali jsme na oběd do restaurace u přehrady Olešná. Pro někoho z nás to bylo známé místo, neboť do okolí přehrady jsme jezdili povzbuzovat ve sportovních výkonech při in-line maratónu, který se zde každoročně konal, naše odrostlejší ratolesti. Věděli jsme, že hospůdka U Toma nezklame, protože tady jsou na nápor hostů zvyklí. A bylo tomu tak i tentokrát, všichni jsme byli nasyceni během hodiny.

Při dalším našem putování, i přes nabízené varianty, jsme se nakonec sjednotili a prohlédli si expozici osobních automobilů Tatra v Technickém muzeu v Kopřivnici,

kterými se „tatrovka“ zapsala do světových dějin automobilismu 20. stolení. I když nerozumím ničemu, co je pod kapotou vozidla a jsem schopná zhodnotit maximálně tvar a barvu auta, byla jsem nadšená; můj obdiv patří především všemu, co pochází z období první republiky.

Zbytek odpoledne, kdy i počasí nám přálo, jsme strávili v malebném Štramberku, kterému se přezdívá moravský Betlém. Každý si mohl zvolit program podle svého gusta: nabízela se návštěva štramberské Trúby s výhledem do širokého okolí, jeskyně Šípka, prohlídka kostela sv. Jana Nepomuckého. Nejmladší účastníci se těšili na návštěvu zdejší minizoo. Mnozí z nás navštívili kavárnu na náměstí a neodolali ke kávě ochutnat místní specialitu - štramberské uši vylepšené různými náplněmi. Jiní okusili pivo v Městském pivovaru. Postupně jsme se scházeli na náměstí, kde vyhrávala kapela ve stylu country, neboť zde zrovna probíhaly městské slavnosti. Moc se nám nechťelo, ale nastal čas návratu domů...

Nádherně prožitý den jsme při zpáteční cestě zakončili společnými modlitbami breviáře. A otec Jan byl určitě rád, že se nemusí modlit sám☺.

Děkujeme otci Janovo za precizní přípravu výletu, starostlivost a pozornost, kterou nám všem po celou cestu věnoval☺. Velké díky patří Martě Marešové. Organizaci zvládla opět na výbornou s obětavostí a odpovědností sobě vlastní☺.

A nastává nelehký úkol - vymyslet, do kterého koutu naší krásné země se vydáme příští rok...

PS: Poděkování náleží také Františku Marešovi za moc vydařené fotografie.

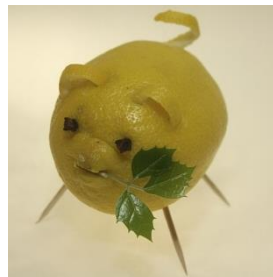
Hana Vágnerová

PŮL ROKU S POUTNÍKEM

V květnu při čekání na svůj oblíbený nápoj se mi dostal do ruky časopis Poutník. Nejprve jsem ho jen zběžně prohlédl, pak jsem se do Poutníka začel. Od té doby se Poutník stal mým pravidelným čtením. Oblíbil jsem si novinky z Vatikánu a fotografie na přední a zadní straně přebalu mi pak poskytují náměty na toulky v krásném okolí Dolní Čermné.

Protože se blíží Štědrý den, vytanula mi na mysl vzpomínka z dětství, kdy jsme se těšili u babičky a dědečka na zlaté prasátko.

Čekání můžete dětem a vnoučatům zkrátit tím, že si zlaté prasátko postaví samy. Na jedno prasátko budete potřebovat jeden citron, pokud možno na jedné straně zašpičatělý, na oči hřebíček, na ocásek kousek drátku, nožky ze špejlí, materiál na ouška dle vlastního uvážení.

Přeji všem čtenářům Poutníku poklidné stravení adventu i vánočních svátků a mnoho pohody v přicházejícím novém roce.

Celé redakční radě Poutníka přeji také mnoho tvůrčích nápadů v roce 2022. Kyrie eleison!

Karel Hrodek ml.

POUTNÍČEK

MOJE ADVENTNÍ PUTOVÁNÍ

Každý den si vybarvi jedno políčko a spolu s pastýří dojdeš bezpečně do Betléma!

Převzato z <https://deti.vira.cz/aktivity/rebusy/advent-1>

CO JE ADVENT?

Plamínek první svíčky na adventním věnci oznamuje začátek nového liturgického roku a také jeho prvního období: čekání na Vánoce. Každou ze čtyř adventních nedělí se na věnci zapaluje o jednu svíčku navíc. Až se rozhoří všechny čtyři, bude blízko Štědrý večer! Latinské slovo „advent“ znamená příchod. Těšíme se totiž z toho, že Ježíš přišel na svět a narodil se v Betlémě – aby si Bůh a lidé mohli být blízko.

Veliký adventní věnec určitě uvidíš v každém kostele. Lidé si ale rozsvěcují podobný věnec i doma.

Jak ubíhá čas do Vánoc, můžeš vidět i na adventním kalendáři. Lidé jich vymysleli celou spoustu. Třeba dům s okénky, která skrývají překvapení na každý adventní den.

Dokážeš si každý den otevřít jen to jedno okénko s překvapením, nebo vždy na začátku adventu pootevříš všechna?

Převzato z <https://deti.vira.cz/kalendar/advent/co-je-advent-em->

MLADÝ POUTNÍK

Smajlíkové bludiště skrývá tajenku, co máš udělat v době adventní. Cestu ukazují jen radostní smajlíci.

Jak to udělám??

Spoj je a poté zapiš do tajenky písmenka, která jsou mezi nimi:

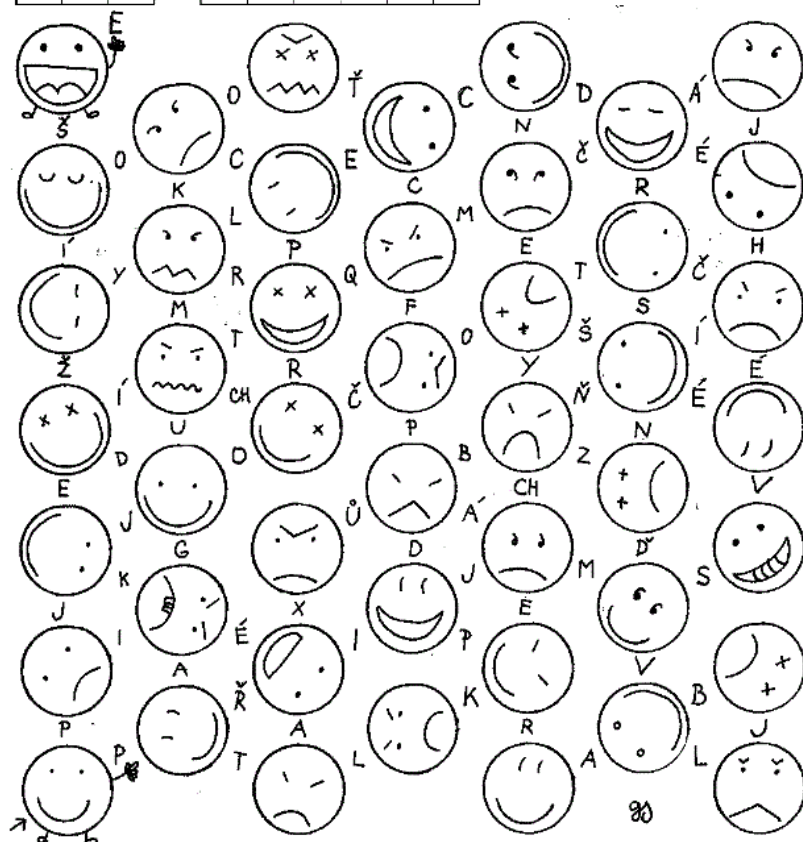
--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--

--	--	--	--	--	--

Převzato: <https://deti.vira.cz/files/files/importovano/smajlici-advent.gif>

Pane, prosím, dej mi trpělivost, ale prosím Tě, dej mi ji hned.

-em-

INFORMACE Z JEDNÁNÍ EKONOMICKÉ RADY (ERF)

V úterý 9. listopadu 2021 se konalo jednání ekonomické rady farnosti. ERF byla informována a projednávala:

- odstoupení Ing. Jitky Macháčkové z ERF
- hospodaření – otec Jan seznámil radu se stavem účtu, s financováním střechy fary, s poskytnutými dotacemi, příchozím pachtovným od Diecézních lesů, plánovanými výdaji, půjčkou BiHK
- Lanškrounská kopa – turistům připomenout, že konání akcí na MH musí být ohlášené a schválené správcem farnosti
- pouť MH – otec navrhl vybírání poplatků za stánky paušálem, návrh zamítnut
- autobus – ERF navrhla, aby autobus na pouť jel jen jednou, max. dvakrát; podán podnět pastorační radě k posouzení, zda a jak na pouť organizovat autobus
- nákup pódia na MH – ERF návrh nákupu pódia na MH zamítla
- sbírky při mši svaté – ERF navrhla vybírat 24. 12., 25. 12. a 26. 12.; podnítila ohlásit konání vánočních mší do zpravodaje
- výlet autobusem – otec Jan informoval o velkém doplatku, navrhl při dalším výletě vybírat při plné obsazenosti 350 Kč, jinak 400 Kč, děti, studenti a senioři polovic
- kamna v knihovně fary – Ing. Svoboda nedoporučuje výměník, navrhl zrušení stávajících kamen a nákup nových, ERF návrh schválila
- okna na faře – ERF byla informována o schůzce s památkáři, přítomen byl i p. Kunert, předložil památkářům návrh oken otvíraných dovnitř a vsazených 5 cm dovnitř, návrh nebyl památkáři přijat
- pozemek v Ostrově – chce odkoupit obec Ostrov, zažádat BiHK; pozemek za Lesovnou nabídnout uživateli k pronájmu jako prvnímu zájemci; svolat schůzku
- ozvučení MH – P. Mareš vyměnil mikrofon, nyní je nutné ještě položit 12 m kabelu
- okolí kostela (mez): Ing. Svoboda informoval o jednání s Mgr. Růžickou, vysekávání keřů křovinořezem bude prováděno každoročně, kácení stromů nebude podpořeno
- kabely u schodů a lampa: Ing. Svoboda informoval o nahrazení staré lampy novou
- Petrovice ambon – Ing. Svoboda informoval, že s p. Okrouhlickým probral poslední verzi návrhu, v řešení je ještě sedes pro kněze.
- farní pozemky – Ing. Svoboda osloví Ing. Zpěváka ohledně pravidelných obchůzek
- Mariánská Hora – projednat provoz farního domu, web kamera nedořešena
- hřeben kostela – odhad opravy 35 000 Kč; ta jen za dobrého počasí
- věžní hodiny – hodiny opět v provozu, zvažuje se elektronická verze – nutné zajistit nabídky
- zateplení půdy fary – zajistit firmu S.P.UNI, kdy by mohla udělat předtím sanaci dřeva
- zápůjčka do Muzea řemesel – otec Jan informoval, že se dohodl s p. Taclem o zápůjčce předmětů do muzea řemesel; byla sepsaná smlouva, doplněna barevnými fotografiemi zapůjčených předmětů.

zapsala Ing. Marta Marešová, schválil P. Jan Lukeš

CO JE „NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ“?

Dogma Katolické církve, jak je vyhlásil papež blahoslavený Pius IX. r. 1854 bulou *Ineffabilis Deus*, říká, že Panna Maria byla hned v okamžiku svého početí pro budoucí zásluhy vykupitelské oběti Ježíše Krista zbavena jako jediný člověk v dějinách poskvrny dědičného hříchu (viz Hlas Petrova nástupce na str. 6). Jde o veliké tajemství, které odporuje osvícenskému racionalismu, jenž uznává pouze to, co lze lidským rozumem pochopit. Pius IX. tímto článkem víry hodil rukavici všem myšlenkovým dědicům protikřesťanského osvícenství: lidský rozum není kompetentní všemu porozumět, nad ním je ještě nesrovnatelně větší Boží inteligence, jejíž plány asi nikdy nepochopíme; člověku nezbyvá, než se s pokorou sklonit před Božským tajemstvím.

Jednomu aspektu tohoto úžasného mystéria je však přece jen lidský rozum schopen porozumět a vyvodit z něj důsledky. Bůh, který se vtělil, nemohl vstoupit do lůna člověka zatíženého dědičným hříchem. On, svrchovaně čistý a dokonalý, nemůže přebývat v ničem, co je hříšné, co se staví proti majestátu jeho přikázání. Druhá Božská Osoba se proto nemohla vtělit do lůna ženy ve stavu dědičného hříchu, v němž se každý člověk po vzpouře Adama a Evy od chvíle svého početí nachází a zbavuje se jej teprve svátostí křtu, opět pro zásluhy vykupitelské smrti Božího Syna.

Maria podle katolické nauky byla (podobně jako na počátku Adam a Eva) bez prvotního hříchu. Na rozdíl od Evy však tuto neposkvrněnost neztratila ani osobním hříchem. Pius XII. ve své encyklice *Mystici corporis* z roku 1943 výslovně píše, že Maria byla svobodná od jakéhokoli osobního nebo dědičného hříchu. Z toho důvodu také katolíci označují Ježíšovu matku Marii za „plnou milosti“ či „milostiplnou“ (srov. Lk 1, 28). Byla (na rozdíl od ostatních) uchráněna i od následků prvotního hříchu, jako je náklonnost k hříchu a nezřízená žádostivost. Nebyla však uchráněna od vnějších důsledků hříchu, jako je bolest a utrpení, které nesla spolu se svým synem. Mariino uchránění od prvotního hříchu jistě nebylo nutnou podmínkou vtělení Božího Syna; nicméně bylo vhodné, aby Bůh přišel na svět do čistého, svatého příbytku, protože vedle jeho svatosti neobstojí nic poskvrněného. I pro jeho lidský vývoj v rodině bylo vhodné prostředí dokonalé svatosti.

Ale hlavním důvodem bezhříšnosti Mariiny je zřejmě to, že Maria měla jako nová Eva zastupovat lidstvo v souhlasu s Božím vykupitelským záměrem. Porušení stvoření by zřejmě nedokázalo říci Bohu své „*fiat*“ – *staň se*, protože by jeho vůle nebyla tak dokonale sjednocena s vůlí Boží, jako byla vůle Mariina.

Opusťme tedy různá vysvětlení, počínající tím, že neposkvrněné početí znamená neposkvrněnost Mariiných rodičů Jáchyma a Anny při jejím početí, pokračující tvrzením, že přišla na svět nadpřirozeným způsobem a končící prohlášením Marie za bezhříšnou až zmíněným dogmatem. Opravdu nejde o nic jiného, než že Mariina duše nebyla při početí, které proběhlo obvyklým způsobem, zatížena čili „poskvrněna“ dědičným hříchem.

z internetových zdrojů sestavil -zj-

Modlitba na hřbitově v Dolní Čermné (2. 11. 2021)

Spolčo mládeže (5. 11. 2021)

POUTNÍK – PROSINEC 2021

Vydává: farnost sv. Jiří, 561 53 Dolní Čermná 1

Internet: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz, Bankovní spojení: 155816135/0300
Redakční rada: Zdeněk Ježek -zj-, P. Jan Lukeš -jl-, Anna Motlová -AM-, Eliška Motlová -em-

Grafické zpracování: Alice Adamcová, Jiří Adamec

Tisk: HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231

Uzávěrka příštího čísla: 10. 12. 2021. e-mail pro příspěvky: chmup@seznam.cz

Výrobní náklady jednoho výtisku – 18 Kč

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti; je možná finanční spoluúčast. **DĚKUJEME**